

РЕШЕНИЕ

№ 3339

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9172** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 1037/17.6.2019 г. на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ТД на НАП С., в частта, с която е потвърден и изменен ревизионен акт /РА/ № Р 22221018004598-091-001/25.3.2019 г., с която част допълнително е определен данък добавена стойност от 14036,47 лв. и лихви от 4147,29 лв., както и е определен корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 2726,80 лв. и лихви в размер на 932,49 лв. С решение № 1037/17.6.2019 г. е изменен РА като за данъчен период м. февруари 2015 г. вместо ДДС за внасяне от 1344,02 лв. е определен ДДС за внасяне в размер на 142,88 лв., ведно със съответните лихви за просрочие.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен. Твърди, че са неправилни изводите на ответника, че не е налице доставка – следва да се кредитират представените фактури. При насрещните проверки за отправени неясни искания, с цел да се откаже данъчен кредит. Друга част от документите са в неговото счетоводство. Изводите за липса на доставки са обосновани само на предположения. Дозатателствената тежест е на ревизиращите органи. Недопустимо е да се прави извод за липса на обезпеченост, без да се установи каква точно е тя. Данните от системата на НАП не следва да са годно доказателство. Оспорва редовността на връчванията при извършване на насрещни проверки. Подробно обосновава за всяка една от доставките

защо смята, че следва да се признае право на данъчен кредит – фактурите са надлежно осчетоводени; плащанията са в брой; фирмата има необходимата обезпеченост. Неправилно е отказан данъчен кредит за разноски за нает имот на ул. Б.. С предмета на предходните доставки жалбоподателят е осъществил последващи. Наложило се е отдаване под наем охрана и ангажиране на подизпълнители.

По ЗКПО твърди, че е необоснован и изводът, че не са реално осъществени разходи на дружеството за периода 2014 г. – 2017 г.

Твърди, че РА е в противоречие с практиката на ЕС относно правото на припадане на данъчен кредит, като подробно ги цитира. Твърди, че е налице противоречие и с практиката на ВАС.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221018004598-020-001/ 07.08.2018 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите от 01.08.2014 г. до 31.01.2017 г.

Със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221018004598-020-002 от 07.11.2018 г. и ЗИЗВР №Р-22221018004598-020-003/ 26.11.2018 г., е удължен срокът за извършване на ревизията до 27.01.2019 г. и в обхвата ѝ е включено определянето на задълженията за корпоративен данък (КД) по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периодите 01.01.2014 г. - 31.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) №Р-22221018004598-092-001/ 01.03.2019 г. Ревизията е приключила с РА №Р-22221018004598-091-001/25.03.2019 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и П. П. Б. – Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.- ръководител на ревизията.

Извършваната от дружеството дейност през ревизионния период е стопанисване на къмпинг, отдаване на терени за каравани и къмпинг-автомобили в къмпинг „Златна рибка“, [община].

По отношение определените задължения по ЗДДС:

С РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]; непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури за използване на вода, електричество, отопление, интернет; доначислен ДДС във

връзка с продажба на климатици.

Прието е, че липсват доказателства [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] да са осъществили реално доставки на стоки по чл. 6 и на услуги по чл. 9 от ЗДДС, фактурирани със спорните фактури, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от същия закон, на [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11_573,50 лв., както следва:

- за данъчен период м. 12.2015 г. е отказан данъчен кредит в размер на 900,00 лв. по една фактура, издадена от [фирма];
- за данъчни периоди от м. 01.2016 г. и м. 02.2016 г. е отказан данъчен кредит в размер на 2_510,80 лв. по 3 фактури, издадени от [фирма];
- за данъчни периоди м. 04.2016 г. и м. 05.2016 г. е отказан данъчен кредит в размер на 1 902,80 по 2 фактури, издадени от [фирма];
- за данъчен период м. 10.2016 г. е отказан данъчен кредит в размер на 408,60 лв. по 1 фактура, издадена от [фирма];
- за данъчни периоди м. 11.2016 г. и м. 01.2017 г. е отказан данъчен кредит в размер на 2_850,00 лв. по 5 фактури, издадени от [фирма];
- за данъчен период м. 03.2016 г. е отказан данъчен кредит в размер на 880,60 лв. по 1 фактура, издадена от [фирма];
- за данъчен период м. 02.2017 г. е отказан данъчен кредит в размер на 650,00 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма];
- за данъчни периоди м. 10.2015 г. и м. 11.2015 г. е отказан данъчен кредит в размер на 1_471,30 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма].

Предмет на доставка по спорните фактури са: рекламни материали, почистване и кастрене, П. мрежа, профил CD2,6 м., чували с вароциментова мазилка, укрепване и почистване на сграда – пропускателен пункт, изправяне и боядисване на ограда, почистване и кастрене, шпакловане, грундиране, боядисване, направа на външна алея, укрепване на бряг, почистване на речно корито, укрепване на речно корито и бряг, рекламни и интернет услуги, укрепване на сгради, почистване на тревни площи.

В ревизионното производство, на основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и са направени справки за относими спрямо дружествата обстоятелства по данни от информационния масив на НАП.

При извършените проверки единствено на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път. В останалите случаи ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, след като с протоколи за посещения на адресите за кореспонденция на дружествата е удостоверено, че не могат да бъдат открити.

След изтичане на определения от органа по приходите срок, чрез лицензиран пощенски оператор, доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] са представили документи - копия на фактури, приемо-предавателни протоколи, актове обр.19, счетоводни записвания по сметки 4532 и 411, граждански и трудови договори, ведомости за заплати, сметки за изплатени суми, данни за предходни доставчици. От останалите доставчици не са представени документи и писмени обяснения.

Ревизираното лице е представило копия на фактурите с приемо-предавателни протоколи към тях и фискални бонове за плащане в брой към част от фактурите.

В настоящото производство са изискани от посочените доставчици писмени

обяснения, както и всички съпътстващи документи във връзка с процесните фактури. Отговор не е получен. Видно от установеното, както и предвид направените искания, съдът намира, че е неоснователно твърдението на жалбоподателя за това, че са направени неясни искания.

По отношение на изводите за липса на реалност на доставките. Установява се, че справките-декларации за ДДС на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са подавани от един и същ IP адрес, представените извадки от счетоводни записвания са изготвени по еднотипен начин и с използване на един и същ програмен продукт.

[фирма] е единственият доставчик на [фирма]. Последното не е подало декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г., когато е издадена фактура №287/ 30.03.2016 г. на жалбоподателя, с предмет на доставка „почистване и укрепване“. За периода м. 03.2016 г. е установено издаването на фактури към 11 клиента на голяма стойност. Имало е и обекти в къмпинг „Златна рибка“, според данните за регистрирани фискални устройства. Фактурираните дейности – почистване и укрепване на 160 м. речно корито не са уточнени в представените документи по конкретни работи, които включват обем на извършените работи, начин на определяне на цената. Няма доказателства за използвани за извършването им техника и материали.

Представени са заповеди на основание чл. 120 от Кодекса на труда (КТ), видно от които две лица, назначени в дружеството като шофьор и склададжия, временно би трябвало да изпълняват посочените в тях дейности – почистване и кастрене, за [фирма]. И в това производство не са представени заповеди за командировки за двамата работници, нито доказателства за извършени и отчетени във връзка с командировките разходи.

Налице е неяснота и непълнота и в предмета на други доставки - интернет услуги, рекламни услуги, СМР по договор, укрепване на сграда, извършени от другите две дружества, от чието име, при насрещните проверки, не са представени документи и писмени обяснения – [фирма] и [фирма].

По отношение на доставките по фактурите на [фирма], [фирма] и [фирма], са представени единствено копия на фактурите с фискални бонове към тях и счетоводни записвания. И трите дружества не са подали годишна данъчна декларация (ГДД) по ЗКПО за периодите на издаване на фактурите.

Спорните фактури са отразени в отчетните регистри по ЗДДС на доставчиците /което се потвърждава и от заключението по ССЕ/. Доставчиците са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, при установени обстоятелства по реда на чл. 176 ЗДДС, както и че няма данни процесните дружества да притежават ДМА.

Доказателства за извършени и отчетени разходи, включително и за командировки, във връзка с изпълнението на доставките не се представени на нито един етап от производството по оспорване. Според отразеното в дневниците за покупки на доставчиците, те или имат един-единствен доставчик, за когото няма доказателства за реално извършване на дейност или включват фактури на други преки доставчици на жалбоподателя, по чиито фактури той е ползвал право на данъчен кредит.

[фирма] е декларирало наемане на едно лице по трудов договор, но съгласно публикувания отчет за приходи и разходи за спорните периоди, дружеството не е изплащало възнаграждения. Видно от заключението по ССЕ се установява, че дружеството е отчетило приходи от продажба на услуги в областта на рекламата на стойност 442 000 лв., но не и разходи за персонал. Отчетени са разходи за подизпълнители; дружеството няма дълготрайни материални активи.

По отношение на представените от името на [фирма] заповеди за изпълнение на дейности, различни от свързаните с длъжността на две лица, назначени по трудови договори в дружеството. Представени са заповеди на основание чл. 120 от Кодекса на труда (КТ), видно от които две лица, назначени в дружеството като шофьор и склададжия, временно би трябвало да изпълняват посочените в тях дейности – почистване и кастрене, за [фирма]. И в това производство не са представени заповеди за командировки за двамата работници, нито доказателства за извършени и отчетени във връзка с командировките разходи. Липсват каквито и да е доказателства за присъствие на лицата в обекта на жалбоподателя и извършването на определени услуги там. Такива доказателства не се представиха и в настоящото производство. Същото се отнася и за лицата, назначени по трудови договори във [фирма], [фирма].

Фактура №54/30.04.2016 г., издадена от [фирма], не е отразена в СД и дневника за продажби на процесния доставчик, както и не е намерила отражение в представените хронологии на сметки 411/5 за контрагент [фирма], 703, 453/2 за периодите м. 04.2016 г. и м. 05.2016 г.

Видно от заключението по ССЕ се установява, че фактура № 25/18.4.2016 г., издадена от [фирма], НЕ е осчетоводена от дружеството-доставчик.

По отношение на граждански договор с Й. Д. Х., нает от [фирма] да извърши почистване и зазимяване на къмпинг „Златна рибка“. Видно от договора, в него липсва конкретизация на предмета; няма доказателства за изпълнение и за заплащане на възнаграждение. Не може да се направи извод защо е било наложително ангажиране на посоченото дружество, което пък да наеме лице на граждански договор за изпълнение на посочените дейности; защо не се е стигнало до пряко договаряне.

Не може да се установи обем на възложените работи, както и изисквания към изпълнението им по отношение на представените граждански договори и приемо-предавателни протоколи между [фирма] и С. Х. П. и Б. К. Д., както и деклариране на заплащането на тези лица в периоди, предхождащи изпълнението на процесните услуги. Липсват доказателства за командироване и присъствие на персонал на [фирма] на обекта на жалбоподателя, съответно за отчетени от доставчика разходи за това и за изпълнение на доставките като цяло. Отново не може да се направи извод защо се е наложило сключване на договори именно с тези подизпълнители, които пък да ангажират лица на граждански договори. Възложената дейност не е от такъв характер, че да изисква по-специални доверителни отношения например, за да се приеме, че единствено този подизпълнител може да сключи тези договори.

По отношение на [фирма], както и на по-голямата част от останалите доставчици е установена липса на подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. при положение, че дружеството е извършвало фактуриране на доставки на услуги на големи стойност към голям брой лица без да е налице възможност за потвърждаване на реалното им извършване.

[фирма] е декларирано назначаването по трудови договори на персонал в областта на строителство и едно лице на длъжност организатор продажби и реклами. За процесния период - м.02.2017 г., единственият му доставчик е [фирма] – дружество, регистрирано по ЗДДС по реда на чл. 176 от закона на 02.03.2017 г.

Издадените от доставчиците фактури, както и приемо-предавателните протоколи не съдържат достатъчно конкретни данни, от които да се установят видът и количеството

на извършените услуги - конкретният предмет и параметри на доставките; как са платени необходимите за изпълнение на услугите материали. По отношение на [фирма], [фирма] и [фирма] не се установяват лицата, които са съставили и подписали тези документи, а за останалите доставчици се констатира разминаване между положените подписи и спесимените, декларирани в търговския регистър.

2. Корекциите в частта по прилагането на ЗКПО произтичат от непризнати разходи за доставки на услуги по фактурите на изброените доставчици, както и по тези за комунални разходи, непризнати разходи по фактура №20140901/ 18.11.2014 г. на С. Е. К. К. Л. на стойност 18_193,00 щ.д., непризнати разходи за горива и такива, отчетени без първичен счетоводен документ.

На следващо място, [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури на [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], описани на страници 73 - 80 от РД, с предмет на доставките вода, интернет, топлинна и електроенергия, за периода от 2014 г. до 2017 г. Разходите са били заплащани за имот – кафе-аперитив, намиращ се в [населено място], [улица], блок АБВ, собственост на И. П. И., представляващ [фирма]. Съгласно подадените от собственика декларации по чл. 50 от *Закона за данъците върху доходите на физическите лица* (ЗДДФЛ), имотът е отдаван под наем, в различни периоди, на „Б. Л.“, ЕИК[ЕИК], В. Н. К. и [фирма].

От последното е поискано представяне на документи и писмени обяснения. Видно от представените документи, режимните разходи, свързани с експлоатацията на обекта – вода, електроенергия, отопление, кабелна телевизия и интернет, са заплащани от [фирма]. В този смисъл е и представеният анекс от 05.01.2015 г. към договор от 01.01.2015 г. между [фирма] и И. П. И.. За целия ревизиран период [фирма] не е префактурирало на И. П. И. процесните разходи. Не е установено ползването на част от имота – кафе-аперитив, от [фирма], включително няма отчитани приходи във връзка с експлоатацията на този търговски обект.

Органите по приходите са приели, че по отношение на тези разходи за консумативи не е изпълнено условието по чл. 69, ал. 1 от ЗДДС получените стоки и услуги да бъдат използвани за целите на извършваните от лицето облагаеми доставки. Поради това е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1_116,00 лв. по подробно описаните фактури на горепосочените доставчици.

По делото е прието заключение по ССЕ, от което се установява какво е било счетоводното записване на процесните доставки. Стойността по всички обсъдени фактури е била заплатена в брой; фактурите са били включени в дневниците за покупки, като жалбоподателят се е възползвал от правото си на приспадане на данъчен кредит.

Вещото лице прави извод, че закупените стоки са били вложени при извършване на услуги със строителна механизация, като съдът не възприема този извод, доколкото той не е обоснован. Сочи, че получените доставки са били използвани за икономическата дейност на жалбоподателя, без да се посочи по какъв начин е достигнал до този извод; отделен е и въпросът доколкото вещото лице-счетоводител би могъл да направи такъв, предвид неговите специални знания.

В частта относно ЗКПО:

За 2014 г. е деклариран данъчен финансов резултат загуба в размер на 34_445,72 лв. Съгласно чл. 77, ал. 1 от ЗКПО разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им

отчитане.

С РА не е признат отчетен разход в размер на 32_435,67 лв. по фактура №20140901/ 18.12.2014 г., издадена от С. Е. К. К. Л., на стойност 18_193,00 щ.д. за организиране на бизнес пътуване от 14.06.2014 г. до 20.06.2014 г., преводачески услуги и логистични услуги, изразяващи се в посещение на обекта, включващ фабриката.

От посоченото дружество е издадена и фактура №201409202/ 18.11.2014 г. на стойност 3_066,28 щ.д. за консултантска такса. При извършен преглед на първичните счетоводни документи в счетоводството на [фирма], не са били открити разходо-оправдателни (заповеди за командировки, самолетни билети и др.), доказващи кои представители на ревизираното лице са посетили Х. К. във връзка със закупуване на климатиците през м. 06.2014 г. и извършено посещение на фабриката през м. 11.2014 г. В счетоводството на ревизираното дружество няма документи за посещението. Такива документи не се представиха и в настоящото производство.

Същевременно, във връзка с описаното в частта по ЗДДС, ревизиращите са взели предвид, че приходът от продажбата на климатиците е отчетен през 2015 г. и са посочили, че съгласно т. 5.1, б. „г“ от СС 18 „Приходи“, приходите от всяка сделка се признават едновременно с извършените разходи.

На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели разходи, които не са свързани с дейността на дружеството, счетоводният финансов резултат за периода е увеличен със сумата в размер на 1_821,54 лв., отчетени разходи по фактури на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Осчетоводените разходи са консумативи за ползването на имот - собственост на И. П. И., в [населено място], [улица], бл. АБВ, при обстоятелствата, описани в частта по прилагането на ЗДДС.

На основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани, счетоводният финансов резултат за периода е увеличен със сума от 15_727,62 лв. - отчетени разходи за материали по фактури за продажба на горива, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], описани на страници 9 - 11 от РД. Установено е, че дружеството притежава лек автомобил Опел З., рег. [рег.номер на МПС], придобит през 2011 г. Във връзка с експлоатацията на превозното средство, при посещението в счетоводството на дружеството, са представени единствено първични счетоводни документи, свързани с покупката на горива. От [фирма] е фактурирано гориво в големи количества, като под фактурите са вписани номера на бонове, но такива не са приложени към тях.

Не може да се установи зареждането на цялото фактурирано количество гориво в случаите, когато при една покупка същото надвишава максималната вместимост на лекия автомобил – 58 литра. Представени са единствено заверени копия на фактурите за покупката му и за осчетоводяването им като разход по сметка 601-Разходи за материали. Не са представени пътни листове, пътни книжки, с които да се удостовери изминатият пробег на превозното средство и той да бъде отнесен към средния разход на гориво, нито други документи, които да показват, че закупеното гориво е изразходвано за дейността на дружеството.

В резултат на извършените корекции е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 15_529,11 лв., дължим корпоративен данък в размер на 1_552,91 лв. и са начислени лихви за просрочие в размер на 627,95 лв.

За 2015 г. е деклариран данъчен финансов резултат загуба в размер на 22_666,57 лв. На основание чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е увеличен със сумите в размер на 4_500,00 лв. и 7_356,50 лв., представляващи отчетени разходи за услуги по две фактури, издадени от [фирма] (рекламни материали) и [фирма] (СМР по договор), за които в частта по прилагането на ЗДДС е установено, че не са реално извършени от посочените доставчици.

На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат за периода е увеличен с 2_688,53 лв. - отчетени разходи по фактури на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Осчетоводените разходи са консумативи за ползването на имота, собственост на И. П. И. в [населено място], [улица], бл. АБВ, при обстоятелствата, описани в частта по прилагането на ЗДДС.

На основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат за периода е увеличен с 14_869,56 лв. - отчетени разходи за материали по фактури за продажба на горива, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], описани на страници 19 - 22 от РД и при същите факти, при които е извършена корекцията за 2014 г.

В резултат на извършените корекции за 2015 г. е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 6_748,02 лв., дължим корпоративен данък - 674,80 лв. и са начислени лихви за просрочие в размер на 204,16 лв.

За 2016 г. е деклариран данъчен финансов резултат загуба в размер на 43_868,62 лв. На основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат е увеличен със сума в размер на 2_445,00 лв. Същата представлява отчетени разходи по сметка 601-Разходи за материали, във връзка със сметка 501-Каса, без първичен счетоводен документ, от който да се установи основанието за отчитането на разходите.

На основание чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е увеличен със сума в размер на 32_607,00 лв., представляващи отчетени разходи за услуги по фактури, издадени от [фирма] (почистване и кастрене, П. мрежа), [фирма] (почистване, изправяне, боядисване, укрепване на ограда, СМР по договор), [фирма] (почистване и зазимяване), [фирма] (шпакловане, грундиране и боядисване), [фирма] (почистване и укрепване), за които в частта по прилагането на ЗДДС е установено, че не са реално извършени от посочените доставчици.

На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат за периода е увеличен със сума в размер на 1_786,05 лв. - отчетени разходи по фактури на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Осчетоводените разходи са консумативи за ползването на имота, собственост на И. П. И. в [населено място], [улица], бл. АБВ, при обстоятелствата, описани в частта по прилагането на ЗДДС.

На основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат за периода е увеличен със сума в размер на 11_367,43 лв. - отчетени разходи за материали по фактури за продажба на горива, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], описани на страници 31 - 34 от РД и при същите фактически обстоятелства, при които е извършена корекцията за 2014 г.

В резултат на извършените корекции за 2016 г. е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 4_990,86 лв., дължим корпоративен данък - 499,09 лв. и са начислени лихви за просрочие в размер на 100,38 лв.

За 2017 г. е деклариран данъчен финансов резултат загуба в размер на 57_160,96 лв. На основание чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е

увеличен със сума в размер на 12_750,00 лв., представляващи отчетени разходи за услуги по фактури, издадени от [фирма] (ремонт, почистване, укрепване), [фирма] (рекламни и интернет услуги), за които в частта по прилагането на ЗДДС е установено, че не са реално извършени от посочените доставчици.

На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат за периода е увеличен със сума в размер на 634,18 лв. - отчетени разходи по фактури на [фирма], [фирма], [фирма] Осчетоводените разходи са консумативи за ползването на имота, собственост на И. П. И. в [населено място], [улица], бл. АБВ, при обстоятелствата, описани в частта по прилагането на ЗДДС.

На основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат за периода е увеличен със сума в размер на 2_397,18 лв. - отчетени разходи за материали по фактури за продажба на горива, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], описани на страници 40 - 41 от РД и при същите фактически обстоятелства, при които е извършена корекцията за 2014 г. В резултат на извършените корекции за 2017 г. е установен данъчен финансов резултат загуба в размер на 41_379,60 лв.

Предвид така изложеното, съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

В случая ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че при издаване на РА са спазени материално-правните норми при издаването му.

Съгласно чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Константно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки. В процесния случай такива факти не се установяват. Разсъжденията

в жалбата относно приложимата практика на Съда на ЕС се отнасят основно за недействителност на доставките, в каквата насока не са излагани твърдения. Видно от установената и подробно изложена фактическа обстановка съдът намира, че не се установява нито кадрова, нито материална обезпеченост по отношение на доставчиците на жалбоподателя за осъществяване на спорните доставки. Не бе установена по категоричен начин и тезата му, че част от закупените стоки/консумативи са били конкретно вложени при завършване на неговата дейност. В този смисъл нещата излага такива твърдения, без обаче да се установява конкретно вложение, нито други косвени доказателства /като техническо предписание или други документи/, водещи до извод за настъпила необходимост. Както самата тя посочи, е направила изводите си документално, въз основа на представени ѝ от жалбоподателя документи. Тези изводи, както и констатацията, че доставчиците не са имали необходимата кадрова и материална обезпеченост, следва да доведе до заключението, че не се доказва реалност на извършените доставки. До тези изводи се стига именно въз основа на отношенията на жалбоподателя с неговите съконтрахенти..

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна в тази ѝ част.

По ЗКПО.

Съдът намира, че оспореното решение следва да бъде оставено в сила и в тази му част. Правилни са изводите, че следва да бъде увеличен декларираният счетоводен финансов резултат /печалба и данъчен финансов резултат /печалба/.

До това заключение следва да се стигне поради извода, че част от процесните фактури, посочени по-горе, не документират реално извършени доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Следователно, отчетените разходи не отговарят на изискванията на чл. 10 от ЗКПО за документална обосноваемост, тъй като те не отразяват реална/вярна стопанска операция и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 23, ал. 2 от ЗКПО и не следва да бъдат признати за данъчни цели. Отчетените разходи водят до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Не се представиха в съдебното производство нови доказателства, които да могат да опровергаят тези изводи на данъчните органи, които съдът споделя, доколкото се основават на събраните доказателства.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата и в тази ѝ част е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /в общ размер 20641,91лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 1450 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г.“ Е., ЕИК[ЕИК] срещу решение № 1037/17.6.2019 г. на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, сумата от 1450 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен

срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 165,13 лв. /0,8 % върху интереса/

СЪДИЯ: